

22, 23, 24, 29, 30 SEP & 1, 2 OKT

TEKST
MAAIKE BERGSTR

REGIE
DARIA BUK

THEATERKRANT

THEA
SEPTI

• Le
• Wo
• Ve
• Ad

RECENSIE

EXIT

KRIS VERDONCK / A TWO DOGS COMPANY & ALIX EYNAUDI

★★★★☆ PERFORMANCE

17 MEI 2015 - KUNSTENFESTIVALDESARTS, BRUSSEL, BELGIË - [SPEELLIJST](#)

EEN VERKWIKKENDE ZINTUIGLIJKE REIS

Door Moos van den Broek gepubliceerd 28 september 2015

In *Exit* grijpen Kris Verdonck en Alix Eynaudi alle theatrale middelen aan om de toeschouwer in een zintuiglijke reis te laten afdalen naar het onderbewustzijn. Tijdens de uitvoering van een reeks herhalende bewegingen verandert langzaam de omgeving. Zelden was een voorstelling zo verkwikkend.

Hoe kun je de zintuiglijke waarneming van de toeschouwers beïnvloeden vanuit de klassieke theateropstelling? Dat was de belangrijkste vraag die ten grondslag lag aan het onderzoek van *Exit*. Aan die klassieke theateropstelling is lichtjes gesleuteld, want tijdens *Exit* zit het publiek niet op een gewone stoel. Verspreid over de publiektribune liggen tal van kussens waarin de toeschouwer zich mag nestelen – zo comfortabel mogelijk moet het zijn.

Gastvrouw Alix Eynaudi begeleidt dat proces en ontfermt zich over elke individuele bezoeker. Als iedereen is geïnstalleerd, toont ze het publiek, dat inmiddels languit tussen de kussens ligt, een filmpje waarin expert Professor Stickgold het nut van de slaap onderbouwt. Na die introductie begint dan eindelijk de werkelijke performance, die Eynaudi ook vooraf toelicht. Was die hele introductie essentieel voor deze performance? Misschien om het publiek de juiste instelling mee te geven en onrust te voorkomen, want teveel weerstand in de zaal is funest voor het tweede en wezenlijke deel van *Exit*.

Eynaudi komt op, voert een reeks bewegingen uit en gaat weer af. Haar gang – die ze steeds opnieuw herhaalt – kent twee variaties en tijdens die twee versies komt ze van verschillende kanten op. Midden in haar korte bewegingscyclus strekt ze zich steeds even uit op de vloer en laat ze een diepe zucht horen, zodat ook het publiek weet dat haar lichaam zich overgeeft aan de zwaartekracht. Eynaudi's bewegingscyclus wordt begeleid door een uitgekende soundscape (Rutger Zuydervelt, Machinefabriek), die een eigentijds geluid kent met ontspanningsbevorderende elementen. De sound kent een lichte melancholie, door de langgerekte tonen heen knettert zachtjes een licht onrustig tikje.

Het onderzoek van Kris Verdonck en Alix Eynaudi boog zich ook over het effect van kleuren. Ze zijn zorgvuldig uitgekozen. Langzaam zien we de kleur van het diepblauwe gordijn op de achterwand transformeren, net als de tinten van de jurk van Eynaudi. Als een kameleon past zij haar tenue steeds aan. Niet dat de ogen continu alert dienen te blijven om dat hypnotiserende kleurenspeel te volgen. Nee, *Exit* laat geleidelijke overgangen zien, waarbij de toeschouwer ook gerust de ogen even sluiten kan. Alles draait tenslotte om de onthaasting.

En als het na een roodroze episode ten slotte donker wordt, is daar plots het einde. Dat einde dat tegelijkertijd een nieuw begin is. Wat een poëzie! Zelden

ELDERS

Nog geen andere recensies

VERWANTE ARTIKEL

• [Untitled](#)

TAGS

[Alix Eynaudi](#), [Kris Verdonck](#), [Machinefabriek](#), [Professor Stickgold](#), [Rutger Zuydervelt](#)

had een voorstelling zo'n ontspannende werking.

Foto: Hendrik

[Print deze recensie](#)

@Theaterkrant 2015

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.

HOME NIEUWS RECENSIES VACATURES ADVERTEREN OVER THEATERKRANT.NL
CONTACT
RECENSENTEN
NIEUWSBRIEF
STICHTING BPN